

24.12.65, יום ו' א' טבת

יצאתי בבוקר לשדה בוקר, לאחר שביקרתי אצל פולה בבית החולים. עלי לקחת משטח את

החומר על שנות השיחות שלי עם הערבים 1934 - 1937, לקחת גם שנים קודמות וישיבות הממשלה

בשנת 1949 להמשכה הסדרה עד העברת הכנסת והממשלה לירושלים.

נשאיתי ללון בשדה בוקר, כי רבה עבודת הליקוט.

25.12.65, ב' טבת

אה"צ חזרתי עם החומר לת"א, ובערב סידרתי היומנים והמכתבים משנה 1930-1931-1932.

26.12.65, יום א' ג' טבת

הבוקר שלח דרו פירסון, הזורנליסט האמריקני צוות של סלביזיה לביתי ובא אח"כ

לראיין אותי. שאלת הקליטה בישראל, מהי הסכנה הגדולה ביותר לישראל (ענית: לבנטיניזציה),

איך אני רואה עתידה של ישראל (אני רוצה שתהיה המחונכת ביותר והצודקת ביותר, "לברית עם

ולאור גויים") חשיבות המדרשה בשדה בוקר (הסברתי חשיבות הנגב ועחידו, מה עשינו כבר במדרשה

ומה אנו זוממים לעשות), יחסינו עם הערבים, איך הגעתי אל ליוונית ועוד).

בארבע אה"צ נפתח כנס שלישי לכנס הי"ג של חברה לחקר המקרא, בבית ציוני אמריקא.

פתח ברטלבסקי, ברכתתי על ארץ בחירה (הנושא של הכנס) ועם נבחר וספר ספרים.

אחרי דיבר אליצור על ש. קליין ומחקריו על א"י ונאלצתי לעזוב - כי חכיתי לאורחים.

- בא מוריק. אמרתי לו שהחלטתי להפסיק כתיבתי בדבר, לאחר שנכנעתי לחברים לא

להפסיק, אבל לאחר שסרבו להדפיס רשימתו של דוד זכאי - החלטתי בניגוד לעמדת חברי - להפסיק.

אמר לי מוריק שכנראה דוד זכאי הסעה אותי. זה לא מדויק ששורר סרב להדפיס רשימתי, אלא כתב

לו מכתב ומסביר מדוע לפי דעתו לא צריך לפרסם זאת כשאשכול חולה. אבל דוד זכאי בעצמו

החליט לא לפרסם מטעם זה. טלפנתי לזכאי אם זה ככה - וזכאי אישר זאת, והסביר לי שלכתחילה